

ГРОМАДСЬКА РАДА ДОБРОЧЕСНОСТІ

<https://grd.gov.ua>

info@grd.gov.ua

Затверджено
Громадською радою доброчесності
16.12.2020

ВИСНОВОК

**про невідповідність судді Окружного адміністративного суду міста Києва
Каракашьяна Сергія Костянтиновича
критеріям доброчесності та професійної етики**

Проаналізувавши інформацію про суддю Окружного адміністративного суду міста Києва **Каракашьяна Сергія Костянтиновича** (далі – суддя), Громадська рада доброчесності виявила дані, які дають підстави для висновку про невідповідність судді критеріям доброчесності та професійної етики.

1. Суддя допускав дії (бездіяльність) або ухвалював рішення, обумовлені політичними мотивами, корпоративною солідарністю, маніпулюючи обставинами чи законодавством, або мав економічну, корупційну чи іншу особисту зацікавленість в ухваленні (неухваленні) певного рішення.

Суддя допускав поведінку, яка призвела до істотних порушень правил процесу і (суддя приймав рішення з порушенням юрисдикції (підвідомчості чи підсудності).

Суддя причетний до зловживання процесуальними повноваженнями чи правами, незалежно від того чи встановлені ці зловживання судом.

Суддя у минулому допускав іншу поведінку, яка вказує на недостатній рівень незалежності та спроможності не піддаватися впливу.

(підпункти 1.8, 1.10 п. 1, підпункти 3.9, 3.13 п. 3 Індикаторів визначення невідповідності суддів (кандидатів на посаду судді) критеріям доброчесності та професійної етики, затверджених рішенням Громадської ради доброчесності від 11.01.2019)

1.1. [Рішенням](#) від 22.04.2020 у справі № 640/475/20 суддя задовольнив адміністративний позов до Першого заступника Генерального прокурора Каська Віталія Вікторовича. Суддя визнав з 03.09.2019 відсутніми повноваження, передбачені ч. 6 ст. 36 і ч. 6 ст. 284 КПК України, у Першого заступника Генерального прокурора Каська Віталія Вікторовича на прийняття постанови від 18.09.2019 про скасування постанови про закриття кримінального провадження від 09.08.2019 у кримінальному провадженні від 08.10.2016 № 12016100000001664. За [інформацією](#) Національного

антикорупційного бюро України, це рішення стосується так званої «справи «ВіЕйБі Банку», а позивачі є підозрюваними в цьому ж кримінальному провадженні.

Постановою від 07.10.2020 Шостий апеляційний адміністративний суд повністю скасував це рішення та відмовив у задоволенні позову. У постанові зазначено: «Аналіз наведених вище норм свідчить про те, що оскарження рішень, дій чи бездіяльності, зокрема, органів прокуратури, які здійснені щодо кримінального провадження або у рамках кримінального провадження, може відбуватися **виключно** за правилами, встановленими Кримінальним процесуальним кодексом України.

Спір у цій справі виник у зв'язку з незгодою позивачів з діями Першого заступника Генерального прокурора Каська Віталія Вікторовича щодо прийняття постанови від 18 вересня 2019 року про скасування постанови про закриття кримінального провадження від 09 серпня 2019 року в рамках кримінального провадження № 12016100000001664 від 08 жовтня 2016 року.

*На переконання колегії суддів перевірка правомірності таких дійнь **знаходиться поза межами юрисдикції адміністративного суду**, адже їх оскарження має здійснюватися у порядку, встановленому КПК України.*

Аналогічний правовий висновок викладено у постановях Великої Палати Верховного Суду від 21 листопада 2018 року у справі № 826/2004/18, від 27 листопада 2019 року у справі №826/10364/17».

Таким чином, суддя не лише розглянув і вирішив справу, яка не входить до юрисдикції адміністративного суду, але й проігнорував наявну під час розгляду справи практику Великої Палати Верховного Суду, хоча зобов'язаний був враховувати її при здійсненні судочинства.

Надалі це рішення використане Печерським районним судом м. Києва, який ухвалою від 05.06.2020 у справі № 757/22567/20-к зобов'язав Генерального прокурора скасувати постанову Першого заступника Генерального прокурора Каська В. В. про скасування постанови від 09.08.2019 про закриття кримінального провадження № 12016100000001664 від 08.10.2016. Це рішення згодом скасовано ухвалою Апеляційної палати Вищого антикорупційного суду від 29.07.2020.

Вказані вище рішення викликали значний суспільний резонанс та були сприйняті багатьма зовнішніми спостерігачами як сумнівний спосіб перешкоджати належному розслідуванню кримінальної справи.

1.2. Суддя ухвалою від 05.02.2019 у справі № 640/463/19 у порядку забезпечення адміністративного позову заборонив першому заступнику міністра охорони здоров'я України вчиняти будь-які дії, спрямовані на реалізацію повноважень міністра охорони здоров'я України.

Після винесення цієї ухвали, яка спричинила значний резонанс у суспільстві і фактично призвела до блокування забезпечення державою конституційного права громадян на охорону здоров'я, оскільки унеможливила на певний час діяльність МОЗ України, суддя Каракашьян уже 14.02.2019 іншою ухвалою скасував ужиті заходи забезпечення позову.

15.02.2019 суддя Каракашьян заявив про самовідвід, який сам розглянув і [задовольнив](#), відвівши себе від цієї справи. 20.06.2019 Шостий апеляційний адміністративний суд відмовив у задоволенні скарг на ухвалу про забезпечення позову, поданих заступником міністра охорони здоров'я та Кабінетом Міністрів, і залишив ужиті заходи без змін. Лише 23.03.2020 Верховний Суд [скасував](#) згадані ухвалу й постанову, а також заходи із забезпечення позову.

Сам же позов у цій справі по суті так і не було розглянуто, що може свідчити про те, що він з'явився не з метою відновити чиесь порушене право, а лише для досягнення тимчасового результату – блокування роботи одного з центральних органів виконавчої влади та вчинення в такий спосіб тиску і впливу на державну політику у сфері охорони здоров'я.

1.3. Відповідно до реєстру судових рішень, 11.12.2018 суддя Каракашьян входив до складу колегії суддів, яка [поновила](#) на посаді звільненого після відкриття кримінального провадження голову Державної фіскальної служби України Романа Насірова. Підставою для ухвалення такого [рішення](#) у справі № 826/2538/18 стало нібито недоведення наявності підстав для звільнення Романа Насірова з посади голови Державної фіскальної служби України, а саме обставин його подвійного громадянства, і порушення процедури його звільнення. Ухвалюючи рішення про поновлення Романа Насірова на посаді, суд насправді проігнорував докази наявності в Романа Насірова громадянства Великої Британії, подані безпосередньо посольством цієї країни. Справа перебуває на [розгляді](#) у Верховному Суді.

1.4. Суддя [рішенням](#) від 23.11.2018 у справі № 826/1288/18 зобов'язав Національне антикорупційне бюро України надати засвідчені копії меморандуму про взаєморозуміння та співробітництво від 29.06.2016 та 29.06.2017, укладеного між НАБУ та Федеральним бюро розслідувань Сполучених Штатів Америки, що має конфіденційний зміст, який не можна розголошувати без згоди обох його сторін.

Однак суд зробив висновок, що конфіденційність встановлена на розголошення того, що меморандум існує, а не на його текст. Таким чином, немає обмежень розповсюджувати текст меморандуму за наявності інформації про його існування. 13.03.2019 рішення в цій справі [скасовано](#) в апеляційному порядку.

1.5. Суддя [рішенням](#) від 02.11.2018 у справі № 826/10323/16 намагався вплинути на визнання незаконним призначення директора Національного антикорупційного бюро

України та створити правові підстави для скасування відповідного указу Президента України. Суддя визнав протиправними дії Державної фіскальної служби України щодо направлення листом від 01.04.2015 № 222 інформації про результати спеціальної перевірки кандидата на посаду директора НАБУ, порушуючи п. 12 Порядку проведення спеціальної перевірки відомостей щодо осіб, які претендують на зайняття посад, пов'язаних із виконанням функцій держави або місцевого самоврядування, затвердженого [указом Президента України від 25.01.2012 № 33/2012](#).

Суддя в рішенні зазначив: «Суд вважає, що встановлені під час розгляду даної справи обставини порушення порядку здійснення спеціальної перевірки в межах проведення конкурсу на посаду Директора Національного антикорупційного бюро України, з метою правового врегулювання питання правомірності проведення такого конкурсу та подальшого закріплення його результатів, можуть бути підставою або для самостійного визнання Президентом України нечинним свого Указу від 16 квітня 2015 року №218/2015, або для оскарження особою, права та/або законні інтереси якої порушені таким рішенням, Указу Президента України в судовому порядку».

Ухвалення такого рішення та його подальша реалізація могли вплинути на виконання державою функції забезпечення дотримання законодавства у сфері подолання корупції, оскільки поставило б під загрозу кількарічну діяльність НАБУ та призвело б до уникнення відповідальності невизначеним колом осіб, стосовно яких відбувалися розслідування за фактами вчинення корупційних злочинів.

Рішення скасоване апеляційним судом [постановою](#) від 13.05.2019.

1.6. Суддя розглядав позов, поданий відповідно до схеми, яку НАБУ кваліфікує як спробу голови Окружного адміністративного суду м. Києва Павла Вовка захопити владу. Зокрема, суддя [ухвалою](#) від 16.05.2020 відкрив провадження у справі № 640/5743/19 за позовом колишнього судді Окружного адміністративного суду м. Києва Кротюка Олександра Володимировича до члена Вищої кваліфікаційної комісії суддів України Щотки Станіслава Олексійовича.

Відповідно до [опублікованих](#) записів НАБУ, подання цього позову Кротюком О. В. ініційовано головою ОАСК Павлом Вовком саме з метою блокування роботи ВККС і створення штучного конфлікту інтересів у членів ВККС при проведенні оцінювання суддів ОАСК.

Зокрема, на записі від 19.03.2019 (таймкод з 9:16) [зафіксовано](#) таке (мовою оригіналу):

«Павло Вовк: Привет, Саша. Кажу.

Адвокат Кротюк: Так вот, вам что это надо иски подавать?

Вовк: Чем больше, тем лучше.

Адвокат Кротюк: На всех этих товарищей?

Вовк: На всех, да. Создавай конфликт интересов в наших действиях с ними и в ихних с нами.

Адвокат Кротюк: Чтоб оценивание?

*Вовк: Ну, х*р его знает. По крайней мере, может, лишний раз задумаются, надо ли нас туда тянуть на оценивание.*

Адвокат Кротюк: Чисто перспективы в плане, не известны вам?

Вовк: Ну, сейчас точно тебе никто не скажет. Ситуация поменяется с 31-го числа.

Адвокат Кротюк: Ага. Пока что нужно так? Понятно. Ясно. Ну, хорошо, зробим. Пошли тогда, не будем отвлекать. Все, счастливо».

З огляду на опубліковані записи впливає, що суддя, який відкрив провадження за цим позовом, також угоджував свої дії з Павлом Вовком.

Зрештою суддя розглядав справу майже рік й [ухвалою](#) від 07.02.2020 залишив позовну заяву без розгляду. На переконання ГРД, залишення позову без розгляду також угоджено учасниками вказаної схеми. Інакше в позові потрібно відмовляти, що суперечить логіці дій групи суддів, які зафіксовані на плівках НАБУ.

2. Суддя безпідставно допустив значні розбіжності у відомостях, поданих у майнових деклараціях за різні або ті самі періоди.

(підпункт 4.7 п. 4 Індикаторів визначення невідповідності суддів (кандидатів на посаду судді) критеріям доброчесності та професійної етики, затверджених рішенням Громадської ради доброчесності від 11.01.2019)

У [декларації](#) особи, уповноваженої на виконання функцій держави або місцевого самоврядування, за 2015 рік суддя вказав, що отримав кредит на суму 10088 грн. Натомість у декларації за 2015 рік (паперова) ця сума вказана як погашення основної суми позики та суми процентів за позикою.

У декларації за 2015 рік (паперова) суддя вказав, що має банківський внесок розміром 2050 грн. Однак у [декларації](#) особи, уповноваженої на виконання функцій держави або місцевого самоврядування, за 2015 рік ця інформація відсутня.

3. Суддя не пояснив переконливо джерела походження ліквідного майна, витрат, отриманих благ (його, членів сім'ї чи близьких осіб) і/або легальні доходи, на думку розсудливого спостерігача, викликають сумніви щодо достатності для набуття такого майна, здійснення таких витрат, отримання благ.

(підпункт 4.9 п. 4 Індикаторів визначення невідповідності суддів (кандидатів на посаду судді) критеріям доброчесності та професійної етики, затверджених рішенням Громадської ради доброчесності від 11.01.2019)

3.1. Суддя з 2015 року декларує незавершене будівництво житлового будинку в Обухівському районі Київської області на праві власності з правом користування

дружиною, матір'ю та дочкою. [Фотозйомка](#) зазначеного будинку, оприлюднена проєктом «Prosud» ВО «Автомайдан», проведена ще у 2018 році, дозволяє пересвідчитися, що зазначений будинок має цілком придатний для проживання вигляд завершеного об'єкта з ознаками того, що мешканці ним користуються.

З погляду поінформованого спостерігача суддя ухиляється від обов'язку зареєструвати зазначений об'єкт нерухомості, внаслідок чого не декларує його параметри та вартість, а також не сплачує податки на нерухомість. Очевидно, що будинок є ліквідним активом і мав бути побудований за кошти, отримані законним шляхом.

Зазначене викликає сумніви і не дозволяє встановити, що статки судді відповідають його доходам, отриманим із законних джерел.

Окрім того, суддя декларує, проте не зазначає вартості інших ліквідних активів, таких як колекція поштових марок кін. XIX – сер. XX ст. та колекція монет сер. XIX – поч. XXI ст.

3.2. Відповідно до [повідомлення](#) про суттєві зміни, 09.10.2019 суддя отримав спадщину від свого батька розміром 6176750 грн. З декларації за [2019](#) рік випливає, що йдеться про готівкові кошти розміром 250000 дол. США.

З суддівського досьє відомо, що батько судді з 2013 по 2018 рік взагалі не отримував доходів і був пенсіонером. У зв'язку з цим виникає обґрунтований сумнів у спроможності батька залишити в спадок 250000 дол. США готівкою.

4. Суддя або пов'язана з ним особа отримали майно, дохід або вигоду, легальність походження яких, на думку розсудливого спостерігача, викликає обґрунтовані сумніви.

(підпункт 4.10 п. 4 Індикаторів визначення невідповідності суддів (кандидатів на посаду судді) критеріям доброчесності та професійної етики, затверджених рішенням Громадської ради доброчесності від 11.01.2019)

Відповідно до даних декларацій, у судді та його тещі Леонтєвої Людмили Олександрівни є у власності дві сусідні земельні ділянки в с. Перше Травня Обухівського району Київської області, набуті шляхом безкоштовної передачі з комунальної власності.

Суддя приватизував землю площею 0,15 га 12.10.2010. Теща набула власність на сусідню ділянку площею 0,2 га 05.06.2014.

Окрім того, дружина судді Сербіна Олександра Вікторівна 03.09.2008 безкоштовно отримала у власність земельну ділянку площею 0,1 га у с. Березівка Макарівського району Київської області.

Таким чином, кожен член сім'ї судді отримав можливість приватизувати коштовні земельні ділянки під Києвом у місцях, де вони не проживали та не мали першочергового чи пріоритетного права на їх отримання. Виникає сумнів, що їх отримання відбулося в чесний спосіб без використання статусу судді.

5. Суддя допускав дії, обумовлені корпоративною солідарністю.

Суддя вчинив дії, які негативно впливають на авторитет правосуддя та не доклав зусиль для усунення негативних наслідків цих дій.

Суддя не реагував на відомі йому випадки недоброчесної або неетичної поведінки колег, покривав таку поведінку або відомі йому факти протиправної діяльності суддів, адвокатів, працівників органів правопорядку, нехтуючи відповідальністю не лише за свою поведінку, а за діяльність системи правосуддя загалом.

(підпункт 1.8 п. 1, підпункт 3.14 п. 3, підпункт 4.13 п. 4 Індикаторів визначення невідповідності суддів (кандидатів на посаду судді) критеріям доброчесності та професійної етики, затверджених рішенням Громадської ради доброчесності від 11.01.2019)

5.1. НАБУ проводить розслідування справи за фактами незаконних дій голови та низки суддів Окружного адміністративного суду м. Києва, які мають ознаки тяжких злочинів: створення злочинної організації, захоплення влади, втручання у діяльність ВККС, втручання у діяльність судових органів. У межах цієї справи оголошено підозри голові суду Павлу Вовку та ще шістьом суддям.

На офіційному сайті НАБУ опубліковані фрагменти записів з кабінету голови Окружного адміністративного суду м. Києва Павла Вовка, отримані шляхом проведення негласних слідчих (розшукових) дій (запис № [1](#), [2](#), [3](#), [4](#)).

Ці записи свідчать про систематичний протиправний вплив голови суду на суддів з метою винесення неправосудних судових рішень, узгодження з головою суду змісту рішень, винесення рішень на замовлення та в інтересах самих суддів і третіх осіб, протиправний вплив на ВРП, ВККС, КСУ та інші факти використання суддями своїх службових повноважень у протиправних цілях.

Оприлюднені факти стали широко відомими в Україні та за її [межами](#), викликали значний суспільний резонанс. За таких умов виник величезний суспільний запит на відповідну реакцію і покарання винних. 25829 громадян підписали [петицію](#) до Президента про ліквідацію Окружного адміністративного суду м. Києва, у відповідь на яку Президент ініціював консультації з Вищою радою правосуддя щодо цього. У цих умовах для відновлення довіри до суду та підтримання авторитету правосуддя важливою була реакція самих суддів.

18.09.2020 щодо записів НАБУ висловився Пленум Верховного Суду, який практично одноголосно зазначив: *«судовій владі завдано значної шкоди від змісту зазначених записів. Це несе в собі ризик серйозного порушення цінностей, на яких будується незалежний і справедливий суд, та зводить нанівець щоденні зусилля тисяч суддів з підвищення довіри громадян до суду»*.

21.07.2020 на офіційному сайті ОАСК опубліковано [повідомлення](#) під назвою *«Відкрите звернення суддів ОАСК до Президента України Володимира Зеленського»*, підписане *«Судді Округного адміністративного суду міста Києва»*. З нього випливає, що це звернення є реакцією **всього** колективу суддів цього суду на публікацію НАБУ записів з кабінету Павла Вовка та оголошення підозр сімом суддям цього суду.

У цьому зверненні, зокрема, є такі тези:

«Сили, які фінансуються та направляються із-за кордону, відверто тиснуть на суспільство та державні органи, вимагаючи лише одного – призначення іноземців керувати українськими суддями і судами. Системність їхніх дій дає підстави говорити про існування плану, в якому Україні відведена не дуже почесна роль. Плану, метою якого є встановлення повного контролю за українською судовою системою із-за кордону та, таким чином, встановлення контролю над українською державою та її владними органами».

Таким чином, замість відреагувати на зафіксовані факти кричущої протиправної поведінки, яка очевидно є несумісною зі статусом судді та справжнім правосуддям, судді ОАСК їх повністю проігнорували. Натомість у дусі теорії змов звели це все до вигаданого плану встановлення контролю над Українською державою з-за кордону. Окрім надуманості цієї тези, така позиція завдає шкоди надзвичайно важливій та необхідній саме Україні співпраці з міжнародними партнерами у сфері правосуддя, що закріплено в Конституції України, законодавстві та численних міжнародних договорах.

Щодо розслідування у зверненні сказано таке:

«Нас звинувачують у ганебних діях, проти нас налаштовують суспільство. Однак, хочемо нагадати, що всі ці звинувачення вже лунали рік тому й жодне з них не було доведено у суді. Гучні заяви не витримали звичайної юридичної перевірки. Зрештою, попри наше палке бажання та звернення з цього приводу до правоохоронних органів, минулого року справа, яку зараз знову роздмухують, так і не була передана до суду. Нам не дали можливості відстояти своє чесне ім'я – справу тихо «поховали» ті ж самі люди, які зараз знову виголошують гучні звинувачення».

Ця інформація взагалі є недостовірною та маніпулятивною. Відомо, що досудове розслідування в цій справі завершено, а підозрювані Павло Вовк, Євген Аблов та Ігор Погрібніченко, відповідно до ст. 290 КПК України, ознайомлюються з матеріалами

справи та на момент опублікування цієї заяви не закінчили ознайомлення. Отже, справа не «похована» і не проходила «юридичну перевірку».

У публічному доступі немає інформації про особисту позицію судді. Зовнішній спостерігач може сприймати це як повну підтримку опублікованої заяви, а отже, суддя не вбачає проблем у зафіксованому на записах, натомість бачить у цьому розслідуванні бажання інших держав «захопити судову владу».

Ця позиція не сприяє зміцненню довіри до судової влади та завдає шкоди авторитету правосуддя, що суперечить вимогам Кодексу суддівської етики та міжнародним стандартам. Зокрема, відповідно до п.п. 45–46 Висновку КРЄС № 21 (2018), кожен суддя несе персональну відповідальність не тільки за свою поведінку, але і за судову владу загалом. Судді як представники державної влади зобов'язані повідомляти компетентні судові органи про злочини, які вони виявляють при виконанні своїх обов'язків, зокрема про корупційні дії, вчинені колегами.

5.2. Відразу [30 суддів](#) Окружного адміністративного суду м. Києва 17.04.2019 не з'явилися на іспит до ВККС, вказавши підставою неявки тимчасову непрацездатність.

21.05.2019 на іспит повторно не з'явилося [27 суддів](#) ОАСК. Відповідно до інформації ВККС, усі вони знову обґрунтовували свою неявку тимчасовою непрацездатністю. В обох випадках суддя Каракашьян був серед тих суддів, які не з'явилися на іспит.

З [оприлюднених](#) на офіційному сайті НАБУ записів з кабінету голови Окружного адміністративного суду м. Києва Павла Вовка, отриманих шляхом проведення негласних слідчих (розшукових) дій, випливає, що така неявка була узгоджена серед суддів за рекомендацією Павла Вовка з метою зриву кваліфікаційного оцінювання суддів цього суду. Це є логічним продовженням його дій, спрямованих на блокування роботи ВККС і саботаж кваліфікаційного оцінювання.

У зв'язку з цим існують обґрунтовані сумніви, що суддя дійсно не міг з'явитися на іспит, а його поведінка з погляду стороннього спостерігача виглядає як активна підтримка незаконних дій Павла Вовка та інших суддів ОАСК.

Громадська рада доброчесності також виявила дані, які не є самостійною підставою для висновку, однак характеризують суддю та можуть бути використані під час його оцінювання.

За інформацією видання «Українська правда», 24.09.2018 суддя Каракашьян відмовив у задоволенні адміністративного позову Центру протидії корупції до Нацради з питань телебачення і радіомовлення про визнання протиправними дій щодо визнання соціальною рекламою відеороликів «Виконуємо закон. Встановлюємо справедливість» за участі Генпрокурора Юрія Луценка.

На думку експертів Центру протидії корупції, надання рекламі статусу «соціальної» дозволило ставити її в ефірі телеканалів і радіостанцій безкоштовно, що сприяло піару Юрія Луценка з політичною метою. Реклама містила відеофрагменти із зображенням Генерального прокурора, його прізвища та імені, державну символіку (Державний прапор України), символіку прокуратури, що заборонено використовувати в соціальній рекламі.

Громадська рада доброчесності не змогла забезпечити судді право на відповідь до затвердження цього рішення, оскільки суддя не надав контактної інформації. Громадська рада доброчесності готова розглянути пояснення судді, якщо такі надійдуть.

Координатор

Громадської ради доброчесності

(підписано електронним цифровим підписом)

**Протокол
електронного голосування
(є невід'ємною складовою рішення)**

16.12.2020 Громадська рада доброчесності затвердила висновок 11-ма голосами з 14 голосів членів Ради. Яким'як Олег заявив самовідвід.

У голосуванні взяли участь 11 членів:

- 1) Валько Вадим
- 2) Воробйов Євген
- 3) Жернаков Михайло
- 4) Куйбіда Роман
- 5) Марчук Антон
- 6) Маселко Роман
- 7) Моторевська Євгенія
- 8) Мелких Едуард
- 9) Середа Максим
- 10) Соколенко Наталія
- 11) Шепель Тарас

Координатор

Громадської ради доброчесності

(підписано електронним цифровим підписом)